

BIBLIOTECA *MARCEL·LÍ DOMINGO*

Recull de premsa local i comarcal

ENTREVISTA **Albert Roig** ens apropa al poeta **Rilke**

amb un llibre de Rilke que havia llegit als 19 anys. I no l'havia tornat a llegir. I en tornar-ho a fer després de 30 anys era completament diferent. Ara l'entenia; als 20 no havia entès res. Ha sigut un viatge molt bonic. Rilke va tindre una filla que va abandonar, per exemple. Jo tinc una filla. Em feia pensar molt. Rilke havia passat per coses que ara em passaven a mi. No volia fer un llibre sobre ell, volia entendre'l. I Rilke també és un poeta lentíssim i esquerp i mai no va guanyar un duro.

[Riures]

Digues, quants escriptors catalans hi ha que fan biografies sobre escriptors que no siguin catalans? Només hi ha un país del món que s'estima les biografies: Anglaterra. Hi ha molta tradició. Però són bons escriptors els que les fan. Fan literatura, t'expliquen la vida dels altres amb gràcia. I aquí, quan un escriu una biografia, és un professor d'universitat que fa un totxo il·legible sobre Joan Maragall o Prat de la Riba i és una acumulació de documents. Aquí no es valora la biografia.

P: Li ha costat molt el canvi de gènere?

P: M'he avorrit totalment llegint les biografies de Rilke. He intentat fer una biografia amb expressivitat, amb vida, amb emoció, on jo m'impliqués.

P: Tornarà a fer biografies?

R: No, mai més. Ara estic fent una obra de teatre. Jo faig les coses per reptes, si no m'avorreixo. Cada llibre meu és diferent.

P: I ara no llegirà a Rilke mai més.

R: No, mai més [riu].

P: Què llegeix normalment?

R: Abans de fa sis anys, vols dir. Normalment llegeixo teatre i poesia.

Fotografia de la portada del llibre, on surt Rilke vestit de xiqueta.

escriure cinc anys. Avui només es consumeix novel·la. Quan jo era jove, la gent llegia poesia.

P: A vegades la gent té la impressió que la poesia és més difícil, més elitista.

R: La filosofia és fàcil? No. La poesia és el mateix. T'ho han d'ensenyar bé. Però clar, això depèn del professor. Si has tingut a Manuel Pérez Bonfill pots sortir poeta. Si has tingut professors que s'estimen el teatre, t'hi podràs dedicar.

P: Però hi ha el component individual, l'interès. No es pot pretendre que tota la classe vulga ser poeta.

R: Si, de 30, n'hi ha 5, ja val la pena. Els altres, el que volen és guanyar diners perquè es pensen que això és l'important. Si un 'tio' és poeta o artista passa dels diners. Tu ets poeta o fas un quadre perquè estàs parit per fer-ho. I això és l'essència de la vida. I no el fet de tindre diners. Si sent poeta es guanyessen molts de diners tothom

